

ပိုးကျော

မြန်မာ့မုဆိုး

အခန်း (၁)

"ကိုကြီး၊ ဘာမျိုးတစ်ယောက် မြင်ခဲ့လားဗျ၊ အိမ်မှာ ရှိရဲ့ လား"

မည်သူနှင့် လမ်းမှာ ဆုံ၍ မည်သူ့ကို မေးနေမှန်းမသိ။ ထော်ကြီး၏ အသံဩဩကြီးကို ကုန်းအတက်ကပင် ကြားရ၏။

ထော်ကြီးဆိုသူမှာ ဦးဘာမျိုးတို့ နှင့် ဆွေမကင်း မျိုးမကင်းသူ။ တစ်နည်းဆိုရသော် ဦးဘာမျိုးတို့ ၏ မုဆိုးလက်သင် တပည့်တစ်ယောက်။ ထို့ကြောင့် ဦးဘာမျိုးသည် သုတ်ကိုင်းကြိုးကျစ်နေရာမှ နားစွင့်ထားလိုက်၏။

"ရဲသလား မပြောနဲ့ ဗျို့၊ ကျွဲကူး၊ နွားကူးလမ်းတွေကို ပက်ရလွန်းလို့ တစ်ချောင်းလုံး တစ်မြစ်လုံးလည်း နနွင်းနဲ့ ထောင်းထောင်းထနေပြီ။ ဒီအတိုင်းဆို ကျုပ်တို့ ရွာမှာ သားငါးပုစွန် ချက်စားဖို့ တောင် နနွင်းကျန်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး "

ထော်ကြီး၏ စကားအရဆိုလျှင် ချောင်းပိုင်းဘက်မှာ မိကျောင်းတစ်ကောင်ကောင် ရဲနေပြီဆိုတာ ဦးဘာမျိုး ချက်ချင်း သိလိုက်ပြီ။

ချောင်းပိုင်းဘက်တွင် မိကျောင်းရဲပြီဆိုလျှင် ကျွဲကူး၊ နွားကူးလမ်းများကို နနွင်းရေဖျော်နှင့် ပက်ဖျန်းရသည် ။ သို့မှသာ ကျွဲနွားများကို တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ချရဲကြ၏။ နနွင်းနဲ့ရလျှင် မိကျောင်းက ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှ ရှောင်သွားတတ်သည် ။ နနွင်းနဲ့ကို မိကျောင်း မခံနိုင်

င်။ မိကျောင်းရ၍ မိကျောင်းသားများကို နန္ဒင်းထည့်ချက်လျှင်လည်း နန္ဒင်းက မစွဲမထင်း။ နန္ဒင်းမည်မျှ ထည့်ချက်ချက် တခြား သားငါးပုစွန်များလို နန္ဒင်းရောင်ဝါထိန် မလာပေ။ ပင်ကိုအသားအတိုင်း ဖြူရော်ရော်သာ ရှိနေတတ်သည် ။

"ကိုကြီး"

အလုပ်ခေါ်သံကြီးနှင့်အတူ ထော်ကြီး အိမ်ရှေ့ရောက်လာ၏။

" လာလေကွယ်၊ ထိုင်"

"ဟုတ်ကဲ့" ဟု ပြောပြီး ဦးဘမျိုးရှေ့ ထော်ကြီး ထိုင်ချလိုက်၏။

"ကိုကြီး လုံးလုံး မကြားမိဘူးလား"

"ဟ...လုံးလုံးပြားပြား ငါက ဘာကြားရမှာ လဲ"

"ကျွန်တော်တို့ ချောင်းပိုင်းမှာ မိကျောင်းတစ်ကောင် သိပ်ရဲနေတယ် ဆိုတာလေ"

"ကြားသားပဲ၊ မင်း စောစော..."

"ဒါနဲ့ တောင် ကိုကြီး လိုက်မလာဘူးဗျာ၊ အံ့ရော"

"ဟ. . . ငါကြားတာက မင်းစောစောက ပြောနေသံကို ကြားတာပြောတာပါ။ မင်းက လူမရောက်သေးဘူး။ အသံကို အရင်ကြားတဲ့ အကောင်ကိုးကွ၊ လမ်းမှာ ဘယ်သူနဲ့ တွေ့နေလို့ ငါရှိမရှိ မေးနေတာတုံး"

"ဪ၊ ဒါလား၊ ဦးချမ်းမောင်လေ။ သူက မိကျောင်းရဲကို မေးလို့ ပါ။ ကိုကြီးအိမ်ဘက်က သူဆင်းလာတာတွေ့လို့ ကျွန်တော်က အိမ်မှာ ကိုကြီးရှိမရှိ မေးကြည့်ရတာ"

"ဪ အေး၊ ဒါနဲ့ မင်းတို့ မိကျောင်းရဲက ဘယ်လောက်ကြာမလဲ"

"တစ်လကျော်ပြီ ထင်တာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ သိတာကတော့ နှစ်ပတ် လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်"

"မင်းတို့ ညီအစ်ကိုကော မကြိုးစားကြည့်ဘူးလား"

"ကြိုးတော့ ကြိုးစားကြည့်တာပဲ ကိုကြီး၊ ဒါပေမဲ့ နတ်မိကျောင်း ဘာ ညာပြောကြတော့ ကျွန်တော်တို့ လည်း သိပ်မရဲလို့ ကိုကြီးကို ခုလာခေါ် တာ။ ရွာသူရွာသား ချောင်းသူချောင်းသားတွေကလည်း ကျွန်တော်တို့ ထက် ကိုကြီးကိုပဲ အာသီသ ရှိထားကြတာကိုး"

ဦးဘဗျိုး သုတ်ကြိုးကျစ်ရပ်ပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက်ချသည် ။

"နေရာပြောင်းလား"

"ဟာ၊ နေရာပြောင်းလားဆို တစ်ချောင်းလုံး သူ့နေရာချည်းပဲ ကိုကြီး ၊ ဒီနေ့ ချောင်းဝဘက်မှာ နွားဆွဲသွားသံကြားလို့ ကျွန်တော်တို့ လိုက်သွားတော့ နောက်တစ်နေ့ ချောင်းဖျားပိုင်းမှာ ကျွဲဆွဲသံ ကြားရပြန် တာပဲ၊ ဒီလိုနဲ့ တစ်ချောင်းလုံး သောင်းကျန်းနေတာ၊ ခုဆို သူက ချောင်း ပိုင်ကြီးပေါ့။ ကျွန်တော့်အထင် ပြောရရင် ဒီတစ်ချောင်းတည်း မဟုတ် ဘူး ။ သူ့ဗိုက်ထဲ ကျောက်ခဲ ဘယ်နှစ်လုံးတောင် ရောက်နေပြီလဲမှ မသိ တာ"

ထော်ကြီး၏ အားရပါးရပြောစကားကို ဦးဘဗျိုး နားစိုက်ထောင် နေသည် ။ "ချောင်းပိုင်ကြီး" ဟု ပြောခြင်းမှာ ဤချောင်းတွင် ထိုမိကျော င်း အကြီးဆုံးဟု ဆိုလိုသည် ။ "သူ့ဗိုက်ထဲ ကျောက်ခဲ ဘယ်နှစ်လုံး ရော က်နေပြီလဲမှ မသိတာ" ဟု ပြောခြင်းမှာ ဤမိကျောင်းသည် ဤတစ်ချောင်းတည်းကိုသာ ပိုင်သည် မဟုတ်။ ချောင်းပေါင်း

အတော်များများ တွင် ပြိုင်ဘက်မရှိသော မိကျောင်း။ ချောင်းများ ၏ အရှင်သခင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည် ။

မိကျောင်းများ သည် မိမိ မူလကြီးပြင်းလာခဲ့သော ချောင်းမှ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် တစ်ချောင်းချောင်း တစ်မြစ်မြစ်ကို ပြောင်းပြေးရပြီဆိုလျှင် ရောက်ရာချောင်း၌ သူ့လောက်ကြီးသူ၊ သူ့ကို နှိုင်းသူရှိမရှိ အရင်ရှာပြီး တိုက်ခိုက်တတ်သည် ။ သူ့ရောက်လာသောချောင်း၌ သူ့ထက်ကြီးသူ၊ သူ့ကိုနှိုင်းသူရှိလျှင် ထိုချောင်း၊ ထိုမြစ်မှ ထွက်ပြေးရသည် ။ သို့မဟုတ် အညံ့ခံနောက်လိုက်တပည့် လုပ်ရသည် ။ သူ့ကိုနှိုင်းသူ၊ သူ့ထက်ကြီးသူ မရှိလျှင်တော့ သူသည် ထိုချောင်း၊ ထိုမြစ်ထဲမှ ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ကောက်မျိုထားပြီး ချောင်းပိုင်ကြီးအဖြစ် ဗိုလ်ဝင်ခံသည် ။

ထို့ကြောင့် မိကျောင်းကို ဖမ်းမိလျှင် ဘယ်နှစ်ချောင်း ဘယ်နှစ်မြစ်ပိုင်သော မိကျောင်းဖြစ်သည် ကို ဗိုက်ထဲမှ ကျောက်ခဲများအား ရေတွက်ကြည့်၍ သိရသည် ။ မိကျောင်းဆိုသည် မှာ မစင်မစွန့် ချေးမပါသေးမပေါက်ဘဲ စားသမျှ အစာအာဟာရများ ပုပ်ပွပျော်စိမ့်ပြီး ကိုယ်ထဲ အဆီဓာတ်ဝင်သွားသော အဆီပိတ်တိရစ္ဆာန် ဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း မာကျောသော ကျောက်ခဲ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ သတ္တု စသည် တို့ ကို မျိုထားလျှင် မိကျောင်းဗိုက်ထဲ၌ အစာမကြေဘဲ နှစ်ရှည်လများ ခံသည် ။ လူသားစားထားသော မိကျောင်းများ ၏ ဗိုက်ထဲ၌ လက်စွပ်၊ လက်ကောက်၊ ဆွဲကြိုးများ ပြန်ရတတ်သည် မှာ ဤသဘောပင်။

အမှန်က မိကျောင်းများ ဗိုက်ထဲ၌ ကျောက်ခဲများ တွေ့ရှိခြင်း၊ ကျောက်ခဲမျိုထားခြင်းမှာ သူတို့ ၏ သဘာဝ ကာမစိတ်၊ ဗီဇစိတ်အရ အရွယ်အစား အကြီးအသေးကိုလိုက်၍ မိကျောင်းများ သည် သူ့အသိနှင့်သူ

ကျောက်ခဲမျိုထားလေ့ရှိခြင်းသာ။ ထိုသို့ မိမိကိုယ်ခန္ဓာနှင့် သင့်ရံတော်ရံ ကျောက်ခဲများကို မျိုမထားလျှင် ထိုမိကျောင်းသည် ရေထဲ ကြာကြာငုပ်၍ မရပေ။ ဗိုက်ထဲ ကျောက်ခဲမျိုမထားသော မိကျောင်းမသည် ကြာကြာ ရေငုပ်၍ မနေနိုင်။ ထို့ကြောင့် မိကျောင်းမများ သည် မိကျောင်းငယ်များ ကို ကျောက်ခဲမျိုတတ်အောင် အရွယ်ရောက်ကတည်းက သင်ပြထားတတ်ကြသည် ။ ဤသည် မှာ မိကျောင်းတို့ ၏ သဘာဝပင်။

"မင်းတို့ ညီအစ်ကိုတော့ မင်းပြောတဲ့ ချောင်းပိုင်ကြီးကို တွေ့ဖူးမြင်ဖူးကြပြီပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ထော်လေးနဲ့ ကျွန်တော် ကပိုင်ချောင်းရွာမှာ ကျွဲတစ်ကောင် ဆွဲသွားတယ်ကြားလို့ လှေနဲ့ လိုက်သွားကြတော့ နတ်မှော်ကွေ့မှာ ပက်ပင်းသွားတွေ့တယ်၊ ရေစီးနဲ့ မျှောချလာတာ တကယ့် သစ်တုံးမှ သစ်တုံးတစ်တုံးအတိုင်းပဲ၊ ဒီလောက် ကျွဲကိုက်၊ နွားကိုက်ရဲနေတဲ့ မိကျောင်းလို့ ဘယ်လိုမှ ထင်စရာမရှိဘူး၊ ကိုယ်ကြီးက စောင်းကောက်လို အမြီးထောင်နေတဲ့ မိကျောင်းမှ ရန်လိုတယ်၊ ကြောက်ရတယ်ဆို၊ ခုတော့ တုံးမှ တကယ့်သစ်တုံးဗျ"

ထော်ကြီး၏ စကားကို ဦးဘမျိုးက အပြုံးနှင့် ပြန်ရှင်းပြ၏။

"ငါပြောတာက ရေပေါ်မှာ စောင်းကောက်လို ထောင်နေတဲ့ မိကျောင်းက လူတို့ ၊ လှေတို့ ကိုမြင်ရင် ပြေးကိုက်တတ်လို့ ကြောက်ရတယ်ပြောတာပါ။ များ သောအားဖြင့်တော့ မိကျောင်းတွေ ရေပေါ်မှာ စောင်းကောက်ထောင်တတ်တာက မိတ်လိုက်နေတဲ့ တန်ခူး၊ ကဆုန်လမှာ ပါကွ။ ဥချတတ်တဲ့ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်နဲ့ သားပေါက်ချိန် ဆောင်းဦးတွေမှာ မိကျောင်းများ ရေပေါ်မှာ စောင်းကောက် မထောင်တတ်ပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် ခု သစ်တုံးလို ရေပေါ်မှာ မျှောနေတာပေါ့။ အဲဒီ

ချောင်းစုံတယ် ဆိုကတည်းက ရဲတော့ ကိုက်တော့မှာ ပေါ့ကွ။ သူက ချောင်းပိုင်ကြီးကိုး"

"ကိုက်တာမှ ခု ကျွဲလေးကောင်နဲ့ နွားသုံးကောင်၊ ခွေးတစ်ကောင် ရှိ သွားပြီ"

"ခွေးက ချောင်းထဲ ရေဆင်းကူးလို့ ကိုက်တာလား"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲ ကိုကြီးရာ၊ ဦးဝေပန်းလေ၊ ဓနိတန်းက ကိုကြီးသိပါ တယ်"

"အေး... သိပါတယ်"

"အဲဒါ ဟိုနေ့ကပဲ လမုကမ်းထိပ်မှာ ငါးမျှားနေတာ ဘယ်သွားသွား နောက်က တကောက်ကောက် လိုက်နေတဲ့ ခွေးငနီကလည်း သူငါးမျှား တော့ သူ့အနား ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး ချောင်းထဲကြည့် အူနေတာတဲ့ ၊ အမှန်က မိကျောင်းလာတာမြင်လို့ အူတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒါ ရေ အောက်က ငုပ် လာပြီး ခွေးငနီကို အမြီးနဲ့ ရိုက်ချဖမ်းသတ်သွားတယ်၊ ဦးဝေပန်းကြောက်ပြီး ချောင်းနားက အော်ပြေးလာတာ တစ်ရွာလုံး ကျွက်ကျွက်ကို ညံသွားတာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုကိုလည်း ခုတစ်ရွာ လုံး ဝိုင်းဆဲကုန်ကြပြီ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲကွ"

"ဪ... ကိုယ်မစွမ်းနိုင်ရင်လည်း ကိုကြီးကို သွားမခေါ်ကြရ ကောင်းလားလို့ ပေါ့ဗျ၊ ဟန်ရေးပြနေတာ မုဆိုးလက်သင်တစ်ကောင် တောင် မိကျောင်းစာဖြစ်မှ အေးမယ် ဘာညာပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် ခု ထော် လေးကို မိကျောင်းစနည်းနာ ခိုင်းထားခဲ့ပြီး ကိုကြီးကို ကျွန်တော် လာ ခေါ်ရတာ"

"အေး ထမင်းစားပြီး သွားကြတာပေါ့"

"ဟာ၊ စားမနေနဲ့ တော့ ကိုကြီး။ ရွာမှာ ကျွန်တော် အားလုံး စီစဉ်ထားခဲ့ပြီးပါပြီ"

"မင်းတို့ ဆီမှာ ပစ္စည်းတွေတော့ အစုံရှိရဲ့ လား"

"ရှိပါတယ်ကိုကြီး။ ပစ္စည်းက စုံပါတယ်"

"အေး . . . အေး"

"ကလေးတွေကော မမြင်ပါလား ကိုကြီး"

"အယ် . . . ဒီကောင်တွေက ရွာထဲဆင်းဆော့နေကြမှာ ပေါ့ကွာ။ လာကဲ သွားကြမယ်"

"ထော်ကြီး၊ မင်းတို့ မိကျောင်းက မလက်တိုလား၊ ငမိုးရိပ်လား ဘာမျိုးလဲ"

"ကျွန်တော်တို့ နတ်မှော်ကွေ့မှာ တွေ့လိုက်တာတော့ ငမိုးရိပ်ပဲ ကိုကြီး၊ နည်းနည်းနောနော အကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူး ။ ကျွန်တော့်အထင် လူနှစ်ရပ်ထက်တောင် ရှည်မယ်"

ငမိုးရိပ်မျိုး ဆိုသည် မှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံး မိကျောင်းမျိုးဖြစ်သည် ။ ခေါင်းရှည်မျိုးဟု လည်း ခေါ်ကြ၏။ ရေချိုရေငန်စပ်တွင် အနေများ သည် ။ မလက်တိုမှာ ရေချို၌ အနေများ ပြီး ခေါင်းတိုမျိုးဟု ခေါ်သည် ။ အကောင်သေးသည် ။

"နတ်မှော်ကွေ့မှာ တွေ့ကြတော့ ပြောပါဦး"

"သစ်တုံးလို မျောချလာတာပဲ ကိုကြီး။ ကျွန်တော်တို့ ကို မြင်သွားတော့ သန္တတိ (မိကျောင်းထိုးလုံ) ချိန်တောင် မခံဘူး၊ ချက်ချင်း ငုပ်ပြေးသွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ က စောင်းကောက်တွေလို ရန်လိုပြီး လှေကို ရေအောက်က လာမှောက်လိမ့်မယ်အထင်နဲ့ သတိထားစောင့်နေကြတာလုံးဝ ပေါ်မလာတော့ဘူး။ သိပ်ပါးတဲ့ အကောင်"

"အိမ်၊ ရေသတ္တဝါထဲမှာ တော့ ဒင်းတို့ က အသိဉာဏ်အနည်းဆုံးနဲ့ သွေးအအေးဆုံး တိရစ္ဆာန်ဆိုပေမယ့် အကင်းတော့ ပါးသားကွ၊ ရန်လို လာပြီဆိုရင်လည်း အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတာ။ အဲဒါကြောင့် တစ်ခါတစ်ခါ တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင် သေတဲ့ အထိ ကိုက်တတ်ကြတာကိုး။ သွေးအေးလို့ မလှုပ်မချောက် နေပေမယ့် ရန်လို လာပြီ ဆိုတော့လည်း လျင်လိုက်တာမှ လျှပ်စီးက ဘိုးအခေါ်လောက်တယ်။ နို့ဒါနဲ့ နေပါဦး မင်းတို့ ကောင်က အထီးလား အမလား"

"အဲဒါတော့ အသိုက်ကိုက်ချိန် မဟုတ်လို့ ကျွန်တော်တို့ လည်း မပြောတတ်ဘူး ကိုကြီး"

မှန်၏။ ချောင်းကမ်းဘေး လတာတောစပ် တစ်နေရာရာတွင် အသိုက်ကိုက် (လုပ်) ထားသော တွေ့လျှင်တော့ ယခု သောင်းကျန်းနေသော မိကျောင်းမှာ အမဟု ယူဆနိုင်မည်။ သို့သော် ယခုအခါ မိကျောင်းများ အသိုက်ကိုက်ချိန် သားပေါက်ချိန်လည်း မဟုတ်သဖြင့် တိတိကျကျ မည်သူမျှ မပြောနိုင်ကြ။ မိကျောင်းမှာ တခြားတိရစ္ဆာန်များ လို တစ်ခါမြင်ရုံနှင့် အထီး၊ အမ ခွဲခြားနိုင်ကြသည် မဟုတ်။ ဖမ်းမိ သတ်မိ၍ ဗိုက်ကိုလှန်ကြည့်မှ အထီး၊ အမ သိနိုင်သည် ။

မိကျောင်းများ သည် တန်ခူး၊ ကဆုန်လများ ၌ ဖိုသံ မသံပေးကာ

ဝေးဝေးလံလံအထိ သွားရောက်၍ ပျော်ပါးမိတ် လိုက်လေ့ ရှိကြသည် ။
မိတ်လိုက်ပြီး၍ တစ်လခန့်အကြာတွင် အသိုက်ကိုက် ဥချတတ်သည် ။
အသိုက်ပြုလုပ်ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မြေဆွေး၊ သစ်ဆွေး၊ ချုံပုတ်၊ မြ
က်ပင်၊ သပေါ့ဇာ၊ ငှက်ကြီးတောင်ရွက်များ ဖြင့် လုပ်တတ်ကြသည် ။

မိကျောင်းသိုက်၏ အကျယ်အဝန်းမှာ ငါးပေမှ ရှစ်ပေအထိ ရှိတတ်
၏။ ပထမအဆင့်အမြင့်မှာ နှစ်ပေမှ သုံးပေအထိ ကုန်းမို့မို့ဖို့ ပြီး ထိုကုန်း
ပေါ်တွင် ဥချတတ်၏။ ဥချပြီးလျှင် ထိုကုန်းပေါ်တွင် ထပ်မံပြီး သစ်ဆွေး၊
မြေဆွေး၊ မြက်ပင်တွေနှင့် အပေါ်က တစ်ဖန် ထပ်အုပ်ပြန်သည် ။ အား
လုံး အပြီးအစီးဆိုလျှင် မိကျောင်းသိုက် တစ်သိုက်၏ အမြင့်ပမာဏမှာ
လူကြီးခါးစောင်းခန့် မြင့်သည် ။

မိကျောင်းဥမှာ (၂၀) မှ (၆၀)၊ (၇၀) ထိ ရှိတတ်၏။ ထိုဥများအားလုံး
ကို ဖွတ်များကဲ့သို့ တစ်ချိန်တည်း တစ်ခါတည်း ဥချ၏။ ဥတစ်လုံး၏ အ
ရပ်ယာအ စ ဘေးမှ ဘဲငန်းဥထက် အနည်းငယ်ကြီးသည် ။
အရောင်အဆင်းမှာ လည်း ဘဲငန်းဥနှင့် ဆင်ဆင်တူသည် ။ ဥစတင် ဥခါ
စ အရွယ်ကို မိကျောင်းနှောင်းဟု ခေါ်ပြီး ဥဥ၍ အကောင်းဆုံးအရွယ်ကို
မိကျောင်းလယ်ဟု ခေါ်သည် ။ မိကျောင်း အကောင်မကြီးများကိုမူ မိ
ကျောင်းဦးဟု ခေါ်ပြီး သုံးမျိုးသုံးစား ခွဲခြားထားတတ်ကြသည် ။
ထို့ကြောင့် သားပေါက်ချိန် မတူညီကြခြင်း ဖြစ်၏။

မိကျောင်းအသိုက်၏ ဘေးနားတွင် ရေကြည်အိုင်နှင့် ရေနောက်အိုင်
ဟု ခေါ်သော အိုင်နှစ်အိုင်ရှိသည် ။ ရေနောက်အိုင်မှာ မိကျောင်းမက အ
သိုက်ကို ရေပက်သည့်အိုင်ဖြစ်ပြီး ရေကြည်အိုင်မှာ သူဥများကို
ရန်သူများ လာ၍ မနှောင့်ယှက်ရအောင် စောင့်ကြည့်နေသောအိုင် ဖြစ်
သည် ။

မိကျောင်းမကြီး ဥဥပြီး သုံးလခန့်အကြာတွင် မိကျောင်းကလေးများ ပေါက်လာကြသည် ။ ပေါက်စတွင် တစ်ပေခန့်ရှိပြီး ဗိုက်တွင် အကွဲကြောင်းလေးတစ်ကြောင်း အလျားလိုက်ပါသည် ။ ။
ထိုအကြောင်းမှာ တဖြည်းဖြည်း စေ့သွားပြီး ငါးနှစ်လောက်မှ အဖို၊ အမ အင်္ဂါတွေ ပေါ်လာသည် ။ ထို့နောက်မှ မိတ်စိတ်ဝင် လာပြီး မိတ်လိုက်တတ်ကြသည် ။ မိကျောင်းတစ်ကောင်၏ သက်တမ်းမှာ ခုနစ်ဆယ်နှင့် တစ်ရာကြားတွင် ရှိတတ်သည် ။

"ကျွဲနွားတွေ ကိုက်တတ်တာကောကွာ။ ဘယ်နေရာမှာ အများ ဆုံး ကိုက်တတ်လဲ။ ကျွဲကူးနွားကူးလမ်းမှာ လား။"

"ကိုက်တာကတော့ နေရာမရွေးဘဲ ကိုကြီးရယ်၊ ကျွဲကူးနွားကူးလမ်းမှာ လည်း ကိုက်တယ်။ ကျွဲတွေ ချောင်းထဲရေဆင်းစိမ်ချိန်၊ ရွှံ့လူးချိန်မှာ လည်း ကိုက်တယ်။ နွားတွေကိုတော့ ကူးလမ်းနဲ့ စားကျက်မှာ အကိုက်များ ပါတယ်"

ထော်ကြီးနှင့် ဦးဘာမျိုးတို့ စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာကြရာ ချောင်းပိုင်းက ထော်ကြီးတို့ ရွာကို နေမမြင့်ခင်မှာ ပင်ရောက်လာကြသည် ။ ရွာမှဆိုးများ ဖြစ်ကြသော ထော်ကြီးနှင့် ထော်လေးတို့ အိမ်တွင် စခန်းချကာ ဦးဘာမျိုးသည် မိကျောင်းရဲကို စနည်းနာ (သတင်းစုံစမ်း) ရန်သွားသော ထော်လေးပြန်အလာကို စောင့်နေလေသည် ။

အခန်း (၂)

မုဆိုးကျော်ကြီး ဦးဘာမျိုး လမုချိုင်ရွာကို ရောက်လာသော သတင်းမှာ မိကျောင်းရဲ့ သတင်းကဲ့သို့ပင် တစ်ရွာလုံး ချက်ချင်းပြန့်သွား၏။ ဦးဘာမျိုး စတည်းချနေသော ရွာမုဆိုးထော်ကြီး၊ ထော်လေးတို့ အိမ်မှာ လည်း ရွာသူရွာသား ကလေးသူငယ်များ နှင့် ချက်ချင်း တရုန်းရုန်း ဖြစ်သွားသည်။ ။

ဦးဘာမျိုးအား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူး မတွေ့ဖူးသေးသူများက ဦးဘာမျိုးကိုကြည့်ရန် လာကြသလို မြင်ဖူးတွေ့ဖူးသူတွေကလည်း ဘယ်တုန်းက ဘယ်နယ်၊ ဘယ်တောမှာ ဘယ်လိုသောင်းကျန်းနေသော ကျားကြီးကို ဘယ်လိုနည်းနှင့် ဖမ်းသတ်လိုက်သည် ။ ဘယ်ချောင်းမှာ ဘယ်မိကျောင်း ရဲတုန်းကတော့ သန္နိတ်နှင့် ဘယ်လိုထိုးသတ်လိုက်သည် ၊ ယခု သူတို့ ရွာအောက် ချောင်းထဲတွင် လာပြီးသောင်းကျန်းနေသော မိကျောင်းရဲကိုတော့ ဘယ်နည်းနှင့် သတ်မည်ဆိုသော ဦးဘာမျိုး၏ ပြောစကား ဆိုစကားများကိုလည်း ကြားချင် သိချင်နေကြသည်။ ။ ထို့ကြောင့်လည်း ရွာသူရွာသား ကလေးသူငယ်များမှာ သူတို့ ရွာမုဆိုးထော်ကြီး၊ ထော်လေးတို့ အိမ်တွင် စုရုံးရောက်ရှိနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် မိကျောင်းရဲသတင်းကို စုံစမ်းရန် သွားနေသော ထော်ကြီး၏ ညီ ထော်လေး ပြန်ရောက်လာ၏။ ထော်လေးနှင့်အတူ ဓနိ

တန်း၊ ကပိုင်ချောင်း၊ ချောင်းကောက်တို့ မှ ရွာလူကြီး သုံးလေးယောက် လည်း ပါလာကြသည် ။ ထိုရွာလူကြီး သုံးလေးယောက်မှာ ယခင် မိကျောင်းရဲများကို ဦးဘမျိုး လာရောက်နှိမ်နင်း သတ်ဖြတ်ပေးဖူးသော ရွာများမှ သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်းများ ဖြစ်ကြသည် ။

ထို့ကြောင့်လည်း ဦးဘမျိုးကို တွေ့တွေ့ချင်း ယခု မိကျောင်းရဲကို မြန်မြန်နှိမ်နင်း သတ်ဖြတ်ပေးရန်နှင့် ချောင်းကူး မြစ်ဆင်းလယ်ရှိသူများ ထံမှ စပါးတင်း (၁၀၀) ပြည့်အောင် ကောက်ခံပေးကြမည်ဖြစ်ကြောင်း တညီတညွတ်တည်း ကတိပေးစကား ပြောဆိုကြ၏။

"အဲဒါတွေကတော့ ဟုတ်ပါပြီ ခုလောလောဆယ် အရေးကြီးတာက ဒီမိကျောင်းရဲကို ဘယ်နေရာမှာ တွေ့တွေ့ ထော်ကြီးတို့ ညီအစ်ကိုနဲ့ ကျုပ်ကို လာပြောကြပါ။ ပြီးတော့ ခု ခင်ဗျားတို့ ရွာတွေမှာ ကျွဲတွေ၊ နွားတွေ ကို ဒီမိကျောင်းရဲ ဘယ်လိုနေရာမျိုးမှာ ကိုက်တတ်ဆွဲတတ်တယ် ဆိုတာ လဲ ပြောပြပါဦး။ ဒါမှ လည်း ကျုပ်တို့ က ဒီမိကျောင်းရဲကို သင့်တော်တဲ့ နည်းနဲ့ ဖမ်းဆီးသုတ်သင်နိုင်မှာ "

ဦးဘမျိုး စကားမဆုံးခင်မှာ ပင် ရွာလူကြီးများက သူတို့ သိထားကြားထားသမျှ မိကျောင်းရဲသတင်းများကို သူ့ထက်ငါဦး ပြောကြသည် ။

"ကျုပ်တို့ ရွာက ထွန်းဦးရဲ့ နွား ကိုက်တာကတော့ နွားကူးလမ်းမှာ ပဲဗျ"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီမိကျောင်းက ကျွဲကူးနွားကူးလမ်းမှာ ပဲ အကိုက်များ တယ်။ ကျုပ်ရွာက လူအောင်ရဲ့ ကျွဲကို ကိုက်တာလည်း ကျွဲကူးလမ်းမှာ ပဲ။ ဒီကောင်ဟာ ကျွဲကူးလမ်းထဲက ရွံ့နွံထဲ မျက်လုံးနှစ်လုံးပဲဖော်ပြီး သူ့ တစ်ကိုယ်လုံး မြှုပ်ထားတတ်တယ်တဲ့ ၊ ဒီနည်းနဲ့ ကျွဲတွေ ဆင်းလာ

တော့ ကိုက်တော့တာပဲလို့ မျက်မြင်များက ပြောကြတယ်"

"ကျုပ်တို့ ရွာက ကျော်မြင့်ရဲ့ နွားကို ကိုက်တာလည်း ကျွဲကူးနွားကူး လမ်းမှာ တော့ လမ်းမှာ ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီဘက်ကမ်းက နွားတွေကို မောင်းချ လိုက်တော့ ဒီကောင်ဘယ်ဘယ်လို မြင်သွားတယ် မသိဘူး။ နွားတွေ အောက်က ရေငုပ်လိုက် လာပြီး တစ်ဖက်ကမ်းပေါ် လှမ်းတက်နေတဲ့ နောက်ဆုံး နွားမတန်းကို ရေထဲဆွဲချသွားတယ်တဲ့ ။ နွားရှင် ပြောစကား အရ ဒီမိကျောင်းရဲဟာ လူနှစ်ရပ်ကျော်လောက်တောင် ရှည်တယ်လို့ ပြောတယ်"

"ဒီမိကျောင်းက ထူးတော့ ထူးဆန်းသားဗျ။ ကျုပ်တို့ ရွာက ဦးအောင်သာကျွဲကို မနက်ပိုင်းပဲ ချောင်းနားက အိုင်လူးကျင်းထဲ တက်ကိုက်သွားပြီး ညနေမှာ ချောင်းကောက်က ငထီးနွားကို ကူးလမ်း အတက်မှာ ကိုက်ပြန်တယ်၊ မုဆိုးကြီးလည်း သိသားပဲ။ တစ်ရွာနဲ့ တစ်ရွာ အဝေးကြီးဗျ။ အဲဒါကြောင့် တစ်နေ့တည်း နှစ်ကောင်ကိုက်တယ်ဆိုတော့ ဒီမိကျောင်းကို..."

"ဟာ ဦးလေးသောင်းကလည်း ဒီမိကျောင်းကို နတ်မိကျောင်း၊ ခေါင်းသုံးတောင် ပြည့်နေပြီ။ လူယောင်ဆောင်ပြီး ချောင်းကောက်ရွာကို တစ်နေ့က ဝင်လာတယ်။ သူရွာကို ဝင်လာတာနဲ့ တစ်ရွာလုံး ညှိန့်ရတယ်။ သူ့လို မျက်နှာစိမ်းကို ဘယ်ရွာမှာ မှ မတွေ့ဖူးကြဘူး။ ရေသွားခပ်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ကြိုက်လို့ ဘာညာဆိုတဲ့ သတင်းတွေ ကျွန်တော်လည်း ကြားပါတယ်ဗျာ။ ဒါတွေ ဦးလေးတို့ ဘကြီးတို့ မယုံကြစမ်းပါနဲ့ ။ ခု ကိုကြီး ဘာမျိုးလည်း ရောက်နေပြီ။ နတ်မိကျောင်း မကလို့ သကြားမိကျောင်းပဲဖြစ်ဖြစ် များချက်တစ်သိန်း၊ မှိုန်းချက်တစ်သောင်း ပစ်မယ်ဗျ။ ခံနိုင်ရိုးလား။ ဒီမိကျောင်းရဲကို မမိမချင်း ကိုကြီးနဲ့

ကျွန်တော်တို့ ကပိုင်ချောင်းက မတက်ဘူးဗျာ။ ကဲ . . . ကျေနပ်ကြလား။"

ဦးသောင်းဆိုသူ၏ စကားကို ထော်လေးက လူငယ်ပီပီ မခံချင်စိတ်နှင့် ဝင်ပြောပစ်လိုက်သည်။ ။

ဦးသောင်းစကားကလွဲလျှင် ကျန်လူကြီးများ ၏ ပြောစကားတွေမှာ မိကျောင်းများ ကိုက်တတ်သော အလေ့အထ လက္ခဏာချည်းဆိုသည်ကို ဦးဘမျိုး အတပ်သိသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ဤမိကျောင်းရဲနှင့် ပတ်သက်၍ မိကျောင်းဖမ်းနည်း ကိုးမျိုးရှိသည့်အထဲက ဘယ်နည်း၊ ဘယ်မျိုးတွေကို အသုံးပြုပြီး ဘယ်နည်း၊ ဘယ်မျိုးတွေ ကျန်သေးသည် ကို ထော်ကြီး ထော်လေးတို့ နှင့် ဦးဘမျိုး ချက်ချင်းတိုင်ပင်၏။

ဤမိကျောင်းရဲမှာ တစ်ချောင်းလုံးကို အစုန်အဆန် သွားလာကျက်စားနေသော မိကျောင်းဖြစ်ရာ ချောင်းကျယ်၊ ချောင်းရှည် ဖြစ်သဖြင့် ချောင်းပိတ်၊ ပိုက်ကွန်ထောင်ဖမ်းခြင်း၊ ပိတ်ကားဖမ်းခြင်းကို သုံး၍ မရ။ ကျွဲကူးနွားကူးလမ်းတွင် အများ ဆုံး ကိုက်တတ်သဖြင့် ကျွဲကူးနွားကူးလမ်းတွင် ခွထောက် ငါးကြိမ်နှင့် ငါးမျှားတံ သုံးကြိမ် ထောင်ဖမ်းဖူးကြသည်။ ။ ထော်ကြီး၊ ထော်လေးတို့ ၏ မကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် ခွထောက် နှစ်ကြိမ်နှင့် မျှားတံ နှစ်ကြိမ် လွတ်ထွက်သွားဖူးသည်။ ။ သို့သော် ဤသည် ကိုတော့ ထော်ကြီး၊ ထော်လေးတို့ က မထိခံလုတ်၊ ထိခံလုတ် လုပ်ပါမည်လား၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မထောင်တတ်ရကောင်းလားဟု ဦးဘမျိုး ဆူမှာ စိုး၍ မဟရဲကြ။ အသိုက်မှ စောင့်ဖမ်းခြင်း ဆိုသည် မှာ လည်း အထီး၊ အမမှန်းပင် မသိသေးသလို အသိုက်လည်း ရှာမရ။ အသိုက်ကိုက်ချိန်လည်း မဟုတ်သဖြင့် ထော်ကြီးနှင့် ထော်လေးတို့ က လုံးဝ မစဉ်းစားကြသော နည်းပင်။ ကွင်းလျှောထောင်နည်းနှင့် နှစ်ခါထောင်ကြည့်ကြပြန်၏။ ကွင်းမမိ၍ လွတ်သွားပြန်သည်။ ။ ထို့နောက်

ကံမှာ ကိုက်ပြီးစားပြီးသား အစားအစာဟောင်းများ ရှိရာသို့ မိကျောင်းရဲ
က လုံးဝ ပြန်မလာတော့ဘဲ ရှောင်နေသည် ။ ထို့ကြောင့် ထိုနည်းကိုလ
ည်း လက်လျှော့ခဲ့ကြရပြန်၏။

ခြံလှောင်ဖမ်းနည်း၊ လမုနှင့် တားဖမ်းနည်း ဆိုသည် မှာ တော့ ချော
င်းမကြီး၏ ဘယ်ချောင်းငယ်၊ ဘယ်လက်တက်ထဲ ဝင်နေမှန်း မသိသဖြ
င့် ပို၍ ပင် ဝေးသေးသည် ။

"မင်းတို့ ပြောပုံအရ ဆိုရင်တော့ မိကျောင်းဖမ်းနည်း ကိုးနည်းထဲက
နှစ်နည်းပဲ ကျန်တော့တာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ကိုကြီး၊ သလွတ် (သန္တုတ်) ထိုးဖမ်းဖို့ နဲ့ ၊ ရေဆင်းဖမ်းဖို့ နှ
စ်နည်းပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒါကြောင့် ခု ကျွန်တော်တို့ ရေဆင်းနေကြ
တာပဲ"

"မျှားထောင်တာက မင်းတို့ ဘာနဲ့ ထောင်လဲ"

"မိကျောင်းရဲကိုက်သွားတဲ့ ကျွဲသေ၊ နွားသေသားနဲ့ ရော ငါးနဲ့ ရော
ထောင်တယ် ကိုကြီး"

ထော်ကြီး၏ စကားကို ဦးဘမျိုး ခေါင်းယမ်းလိုက်၏။

"ဘဲအရှင်နဲ့ မျှောထောင်နည်းကော"

"အဲဒီမျှားနည်းပွားက ကျွန်တော်တို့ မကျွမ်းလို့ မထောင်ကြသေးဘူး
ကိုကြီး"

"ကွင်းလျှော သုတ်ကိုင်းထောင်တော့ကော အစာအဖြစ် မင်းတို့ ဘာ
ကိုသုံးလဲ"

"စားကြွင်းစားကျန် အသေတွေပဲသုံးတယ် ကိုကြီး"

"အဲဒါလည်း မင်းတို့ မဟုတ်သေးဘူးကွ၊ မျောက်ရှင်သွေးပေါက်နဲ့ ထောင်တဲ့ နည်း"

"ဟာ . . . အဲဒီကိုင်းပွား၊ နည်းပွားကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ သတိကိုမရ တာဗျာ။ ခုကိုကြီးပြောမှ သတိရတော့တယ်"

"အေးလေကွာ၊ မင်းတို့ က ပိုင်ချောင်းထဲ ဒီလောက် ပြားမျောက်တွေ ပေါတာ မင်းတို့ သတိရဖို့ ကောင်းတာပေါ့။ အဲဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ကြမယ်။ ရေဆင်းသန့်တံထိုးဖမ်းနည်းအပြင် ခုနက ငါပြောတဲ့ ပြားပွား၊ ကိုင်းပွား နည်းကိုလည်း သုံးကြည့်ကြတာပေါ့ကွာ။ ထော်လေးပြောသလို တို့ ညီ အစ်ကိုတွေရဲ့ မြားချက်တစ်သိန်း၊ မှီ န်းချက်တစ်သောင်းထဲ ဒင်းခံနိုင်ရိုး လားကွနော်"

"ဒါပေါ့ ကိုကြီးရာ၊ သုံးယောက်ပေါင်း လောင်းကျော်ဆို မဟုတ်လား ဗျ"

"သိပ်ဟုတ်ပေါ့ကွ၊ တို့ ညီအစ်ကို သုံးယောက်ရဲ့ မြားချက်တစ်သိန်း၊ မှီ န်းချက်တစ်သောင်းထဲ မိကျောင်းရဲ့ ဇီဝိန်ချုပ်စေရမယ်ဟေ့"

"ဟေး . . . "

"ဟေး . . . "

ဦးဘာမျိုးနှင့် ရွာမုဆိုး ထော်ကြီး ထော်လေးတို့ ၏ စကားကို ကြားရ သောအခါ ရွာသူရွာသား၊ ကလေးသူငယ်များ ပါမကျန် အားပေးအော်ဟစ် လိုက်ကြသည် ။